

Bogatul

Acel ce-și construiește un mai bogat hambar
Cînd țarina-i rodește belșuguri pe hotar,
El face planuri multe să fie fericit,
Să bea și să mănînce,să doarmă liniștit.

Cor:

(dar)Bogăția de sub soare care noi o moștenim,
Ori e mică,ori e mare,de la Domnul o primim.
Ea e binecuvîntare cînd o-mparți cu cel lipsit,
Dar e și pericol mare pentru (:sufletul zgîrcit:)

Dar el nu știe ceasul,sărmanul om bogat,
Cînd îi va zice glasul:"Destul,s-a terminat!"
Și grîul și hambarul,și banii ce-i dosești,
Îi vei lăsa la alții și n-o să-i mai găsești.

Oricine se trudește s-adune bogății,
Și nu se pocăiește,zadarnic va trudi.
Tu nu depînzi de tine să faci ce tu voiești,
Căci vei pleca din lume cînd nici nu te gîndești.

Și ce vei face oare,de pleci cu pumnii goi?
Nimic din bogăție nu vom lua cu noi.
Comoara ta rămîne cînd tu vei fi chemat,
Căci numai pentru tine mereu ai adunat.

Să nu mai facem planuri să ne îmbogățim,
Căci bogăția piere cum nici nu ne gîndim.
Mai bine pune frate în cer comoara ta,
Acolo unde hoții nicicînd nu vor intra.

Amin